

Vlaanderen
verbeelding werkt

DUURZAAM VEEVOEDER

DUURZAME DIERLIJKE PRODUCTIE

MEER PLANTAARDIGE EIWITTEN

VLAAMSE EIWITSTRATEGIE 2021-2030

MEER NIEUWE EIWITTEN

DUURZAME CONSUMPTIE

MEER PRODUCTDIVERSITEIT

**Vlaamse
overheid**

www.vlaanderen.be

**Lokale, duurzame en gezonde eiwitten
van productie tot consumptie**

**VLAAMSE
EIWITSTRATEGIE
2021-2030**

**Samen kansen creëren voor welvaart,
milieu en gezondheid**

INHOUD

1 De context..... 3

1.1 Inspelen op uitdagingen en trends 3

1.2 Verduurzamen en diversifiëren 4

1.3 Economische en maatschappelijke opportuniteiten 6

2 Het beleidskader7

2.1 Internationale en Europese beleidskader 7

2.2 Vlaams beleidskader 8

2.3 Eiwitstrategie en de relance 10

3 Visie11

4 Strategie: zes strategische thema's.....12

4.1 Duurzame diervoeders 12

4.1.1 Visie 12

4.1.2 Doelstellingen 12

4.2 Duurzame dierlijke productie (vlees, zuivel en eieren) 13

4.2.1 Visie 13

4.2.2 Doelstellingen 13

4.3 Meer plantaardige eiwitten 14

4.3.1 Visie 14

4.3.2 Doelstellingen 14

4.4 Meer nieuwe eiwitten 15

4.4.1 Visie 15

4.4.2 Doelstellingen 15

4.5 Meer productdiversiteit: diversiteit in verwerking voor diversiteit in aanbod 15

4.5.1 Visie 15

4.5.2 Doelstellingen 16

4.6 Duurzame eiwitconsumptie 16

4.6.1 Visie 16

4.6.2 Doelstellingen 17

5 Verder traject, governance en opvolging18

De verduurzaming, diversificatie en innovaties aan productiekant leiden tot een duurzamer eiwit aanbod voor de consument. Maar ook de eiwitconsumptie moet duurzamer en meer divers. De consument moet worden overtuigd van, en geïnspireerd tot andere, duzamerere en gezondere eetgewoonten. Door de consument kennis te laten maken met lokale duzamerere en innovatieve eiwitproducten worden opportuniteiten gecreëerd voor de hele agrovoedingsketen. Een voedingspatroon volgens de Vlaamse voedingsdriehoek blijft het streefdoel. We stellen vandaag de dag al vast dat de innovaties in productie gelijklopen en interageren met actuele veranderingen in het voedingspatroon, meer specifiek de dalende vleesconsumptie en de opkomst van het flexitarisme (LARA, 2018).

Verduurzaming en diversificatie in onze eiwitproductie en consumptie zijn niets nieuws in Vlaanderen. Maar de laatste jaren zijn de inspanningen in een stroomversnelling gekomen, mee onder impuls van de Vlaamse overheid.

In het wetenschappelijk onderzoek in universiteiten, hogescholen en andere onderzoekinstellingen en het meer toegepast onderzoek in de praktijkcentra, worden er grote inspanningen geleverd ter verduurzaming en diversificatie van de eiwitten. Ook bij de bedrijven loopt heel wat onderzoek rond eiwitten. Het Vlaams Agentschap Innoveren en Ondernemen (VLAIO) subsidieert meerdere onderzoeks- en ontwikkelingsprojecten van bedrijven rond dit ruime thema. Onderzoek gaat in de breedte over het op punt stellen van teelten, ontwikkeling van nieuwe producten, businessmodellen, ketenontwikkeling en consumentenonderzoek (acceptatie & gedrag). Bij de leden van Agrolink Vlaanderen, een landbouwonderzoekplatform van 16 Vlaamse kennisinstellingen, lopen diverse onderzoeksprojecten. Zo heeft het ILVO een specifiek onderzoeksprogramma rond eiwitdiversificatie ontwikkeld. Alle types eiwit (dierlijk, plantaardig, innovatief) krijgen hierbij de nodige aandacht, zowel voor de productie van diervoeder als voor humane voeding.

Ook buiten de klassieke landbouw worden bronnen aangeboord om ‘innovatieve’ eiwitten te winnen. Zo zet Vlaanderen al sterk in op eiwitproductie via aquacultuur, insectenteelt en via recuperatie uit biomassareststromen (circulaire eiwitten). Het [Vlaams Aquacultuurplatform](#) stimuleert en faciliteert de ontwikkeling van de Vlaamse aquacultuursector. Het Nationaal Strategisch Aquacultuurplan 2020-2030 focust op duurzame aquacultuur en omvat zowel recirculatiesystemen als nieuwe toepassingen op zee en in de open ruimte onder gecontroleerde omstandigheden. Buiten de productie van vis, wordt ook de ontwikkeling van een eigen **schelpdierproductie, kweek van eendenkroos en algenteelt** nagestreefd. Om tegemoet te komen aan de groeiende nood aan een duidelijk kader en een gezamenlijk platform met betrekking tot **insectenteelt**, heeft de Vlaamse overheid in 2015 een [strategisch platform insecten](#) opgericht. Dit platform komt op regelmatige basis samen om de kennis over en ervaringen met insectenteelt van onderuit te structureren en te sturen en de knelpunten aan te kaarten. Het strategisch platform insecten is drieledig en bestaat uit een stuurgroep, werkgroep onderzoek en jaarlijkse stakeholdersmeeting. Om het proces van **nutriëntenrecuperatie** te versnellen werd, met financiële ondersteuning van minister Demir, [Nutricycle](#) opgericht, een Vlaams overlegplatform waar de betrokken stakeholders met elkaar overleggen en informatie uitwisselen. Bij nutriëntrecuperatie worden nutriënten uit biomassareststromen onder andere in de vorm van eiwitten gerecupereerd in plaats van verwijderd.

1.3 ECONOMISCHE EN MAATSCHAPPELIJKE OPPORTUNITEITEN

Het aanbod van meer diverse, lokale eiwitbronnen en de bijhorende consumptie, biedt **economische opportuniteiten** voor Vlaanderen. In 2019 heeft een studieteam van Technopolis B.V. en Blonk Consultants op vraag van het VLAIO hier [onderzoek](#) naar gedaan. Uit de studie is gebleken dat er op dit gebied diverse opportuniteiten liggen voor het Vlaamse bedrijfsleven en de Vlaamse kennissector.

Onder meer door de vraag naar lokaal geteelde producten, toont de **landbouwsector** initiatief door nieuwe eiwitgewassen zoals soja te telen. De teelt van eiwitgewassen is echter niet volledig competitief en moet nog verder ontwikkeld worden om deze voor akkerbouwers economisch rendabel te maken. Afzetzekerheid is daarbij essentieel.

Vanuit technologisch oogpunt lijkt Vlaanderen iets achter te liggen op buurlanden als het gaat om de ontwikkeling van het produceren van vleesstructuren (organische vezelstructuren vergelijkbaar met die van vlees) en het zogenaamde 'kweekvlees'. Toch liggen hier volop kansen voor Vlaamse bedrijven: er is een sterke wetenschappelijke basis, en **de vlees- en voedingsindustrie** is een sterke lokale sector. Vlaanderen heeft daarmee veel technologische knowhow in huis. Specifiek verwerkt vlees biedt goede mogelijkheden om het aandeel plantaardige eiwitten te verhogen zonder in te leveren op kwaliteit, smaak en textuur, waarmee een brede doelgroep van vleeseters en flexitariërs bereikt kan worden.

Verder verwacht de Vlaamse **consument** op het vlak van eiwitten een diverser aanbod dat hij kan inpassen in zijn voedingspatroon, met een verhoogd aandeel aan niet-dierlijke eiwitten dat nutritioneel, sensorisch en ecologisch gebalanceerd en aantrekkelijk is. Het houdt ook in dat voedingsgewoonten onderhevig zullen zijn aan veranderingen. Deze voorwaarde creëert een klimaat waarin producenten en retailers uitgedaagd worden om samen te werken en hoogwaardige producten op de markt te brengen.

Vlaanderen heeft de **ambitie** en mogelijkheden om op Europees vlak te groeien naar een toonaangevende agrovoedingsketen op het vlak van economische ontwikkeling, innovatie en duurzaamheid. Bestaande en nieuwe eiwitteelten en het ontwikkelen van innovatieve eiwitten vormen nieuwe, toekomstgerichte verdienmodellen voor de hele agrovoedingsketen. Duurzamere dierlijke productiemodellen en veevoederketens laten de veehouderij toe te anticiperen op nieuwe en groeiende markten die inspelen op grote maatschappelijke uitdagingen zoals de klimaatverandering, en bieden kansen voor een robuuster inkomen.

Naast het economisch potentieel, bieden deze ontwikkelingen ook **maatschappelijke opportuniteiten** op vlak van ecologische duurzaamheid (milieu en klimaat) en gezondheid.

Op het vlak van **ecologische duurzaamheid** bieden meer lokale, plantaardige en innovatieve eiwitten een kans om onze afhankelijkheid van de import van overzeese eiwitten, te verminderen en zo ook de lokale en globale milieu-impact die hiermee gepaard gaat te verlagen. Ook door verduurzaming van de dierlijke productie en door de trend naar meer plantaardige eiwitten in de consumptie, zal de ecologische impact van de eiwitvoorziening dalen. Daarnaast hebben verschillende eiwitgewassen ook ecologische voordelen voor de bodem, zoals stikstoffixatie en koolstofopbouw.

Op **gezondheidsvlak** is het belangrijk te streven naar een geïntegreerde benadering vanuit de voedingsdriehoek. Hierbij zal ook voldoende aandacht moeten gaan naar het sociale luik: streven naar een evenwichtig sociaal verantwoord voedingspatroon voor diverse doelgroepen. Bijkomend aandachtspunt zijn nieuwe aspecten van voedselveiligheid met betrekking tot nieuwe eiwitbronnen.

De onderzoekers sluiten het rapport af met volgende **beleidsaanbeveling**: *“Formuleer een brede visie en lange termijnstrategie op de eiwittransitie voor Vlaanderen doorheen verschillende beleidsdomeinen.”* Daarnaast bevelen de onderzoekers aan de krachten van het bedrijfsleven, onderzoeksinstituten, overheden en ngo's te bundelen in een specifiek platform om kennis uit te wisselen, gezamenlijk projecten te starten, financieringsmogelijkheden te benutten en de sector te promoten. Verder was het advies om de keten van teelt en verwerking van eiwitingrediënten (wetenschap, veredelaars, telers, verwerkers) beter te organiseren. Door afzet- en leveringszekerheid te verbeteren, kunnen telers en verwerkers beter inspelen op de kansen van een groeiende markt. Ten slotte concludeert deze studie dat de consument beter voorgelicht moet worden over de kwalitatieve, ecologische en gezondheidsaspecten van producten waarin dierlijke eiwitten zijn vervangen door plantaardige eiwitten.

Met steun van **VLAIO** nam **Flanders' FOOD** na dit onderzoek het thema eiwittransitie op in zijn strategisch plan als speerpuntcluster voor de agrovoedingsindustrie. De lange termijn strategie vertaalt zich in de opmaak van een strategische onderzoeks- en innovatieagenda (een onderzoeksroadmap), en gerichte financiering en ondersteuning van innovatieprojecten die een bijdrage kunnen leveren. Die bijdrage kan zich situeren in de primaire productie (verkenning, opzet en opschaling van nieuwe en plantaardige bronnen voor food en feed), als in de verwerking (extractie, textureren en verwerken tot concrete producten) of maatschappelijk (duurzaamheidsaspecten, consumptiepatronen). De korte termijn strategie focust op de ondersteuning van bedrijven en starters bij de uitwerking van concrete ideeën.

2 HET BELEIDSKADER

2.1 INTERNATIONAAL EN EUROPEES BELEIDSKADER

In September 2015 werd binnen de Verenigde Naties de **Agenda voor Duurzame Ontwikkeling 2030** aangenomen. Deze ambitieuze agenda formuleert 17 doelstellingen en 169 subdoelstellingen ('sustainable development goals' of SDG's) die bottom-up op multilaterale wijze werden vastgelegd en die tegen 2030 gehaald moeten worden. Landbouw en voedsel vormen een belangrijke rode draad in de doelstellingen ([Stockholm Resilience Centre, 2016](#)). Om tot een algemene duurzame ontwikkeling te komen, is het van groot belang om wereldwijd duurzame voedselsystemen op poten te zetten ([World Economic Forum, 2018](#)). Het ontwikkelen van een eiwitstrategie levert een bijdrage aan 8 SDG's:

////////////////////////////////////

Ook in Europa staan de uitdagingen op het vlak van landbouw en voeding nadrukkelijk op de beleidsagenda. In haar **Food 2030**-onderzoeksbeleidskader, plaatst de Europese Commissie de uitdagingen onder vier prioritaire thema's:

- duurzame en gezonde voedingspatronen
- klimaatvriendelijke en ecologisch duurzame voedselsystemen
- circulaire en grondstoffenefficiënte voedselsystemen
- innovatieve en inclusieve voedsel economie

Elementen van de eiwitstrategie komen aan bod in de vier thema's en maken ook deel uit van de onderzoeksagenda opgemaakt in het Vlaamse [Fit4Food2030](#) policy lab. In samenwerking met kennisactoren en stakeholders hebben het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie en het Departement Landbouw en Visserij in dit project richting en prioriteiten uitgezet voor een onderzoeksbeleid om het Vlaamse voedselsysteem *futureproof te* makengelanceer.

Europa wil zijn eiwitvoorziening duurzamer invullen en de importafhankelijkheid reduceren. Daartoe heeft de Europese commissie twee belangrijke kapstokken: het nieuwe gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB, 2021-2027)¹ en de Farm to Fork-strategie, die een belangrijk onderdeel uitmaakt van de nieuwe Europese Green Deal.

Met de mededeling “Future of Food and Farming” bracht de Europese Commissie eind 2017 een dialoog op gang voor een **nieuw gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB)** voor de periode 2021-2027. Dat beleid moet de landbouw ondersteunen en zijn bijdrage aan de aanpak van de actuele uitdagingen verzekeren. De sector moet ook tegemoetkomen aan bezorgdheden vanuit de samenleving. Momenteel wordt gewerkt aan een Vlaams GLB Strategisch Plan. Het nieuwe GLB kan via maatregelen onder verschillende krachtlijnen de Vlaamse eiwitstrategie ondersteunen. Ook in het huidige GLB zijn er instrumenten die eiwitacties kunnen ondersteunen, zoals de Vlaamse premie voor de teelt van vlinderbloemige gewassen.

In het voorjaar van 2020 lanceerde de Europese Commissie een ambitieuze '**Farm to Fork strategie**', voor een eerlijk, gezond en milieuvriendelijk voedselsysteem. De strategie bevat doelstellingen en formuleert concrete acties rond een meer duurzame productie, consumptie, verwerking en distributie van voedsel. De Europese Commissie ziet in deze brede aanpak ook een antwoord op Covid-19. De 'Farm to Fork strategy' vormt een tandem met de 'Biodiversiteitsstrategie', die ook deel uitmaakt van de Europese Green Deal. Het nieuwe Europese landbouwbeleid zet mee in op de doelstellingen van de 'Farm to Fork strategy' en de 'Biodiversiteitsstrategie'. Mede ter ondersteuning van de uitvoering van de Green Deal en de Farm to Fork strategy, wordt in het nieuwe Europese Kaderprogramma voor onderzoek en innovatie Horizon Europe stevig de nadruk gelegd op de transformatie van ons voedingsstelsel.

Met de ontwikkeling van de voorliggende strategie sluit Vlaanderen zich aan bij de koplopers in Europa en de Europese beleidsdoelstellingen op het vlak van innovatie en duurzaamheid inzake eiwitvoorziening.

2.2 VLAAMS BELEIDSKADER

In de **beleidsnota Landbouw en Visserij** geeft minister Crevits de ambitie aan om, vanuit het landbouwbeleid, een eiwitbeleid te ontwikkelen dat zich richt op een brede en duurzame invulling van de eiwitbehoefte in Vlaanderen, zowel voor voeding als voor voeder, in het kader van gezonde en

De eiwitstrategie draagt bij aan de doelstellingen van het **klimaatbeleid**. In het Vlaams Energie- en Klimaatplan 2021-2030 worden de strategische doelstellingen van deze eiwitstrategie expliciet vermeld en zijn acties opgenomen om de klimaatimpact van voedselproductie- en consumptie te verminderen.

Met deze strategie willen we ook bijdragen aan een circulair voedselsysteem. In een circulair model gebruiken landbouwers en voedselproducenten in de eerste plaats grondstoffen en reststromen uit elkaars ketens. De verliezen uit het voedselsysteem worden zo steeds beperkter door efficiënter om te springen met grondstoffen, nutriëntenverliezen te beperken en biomassa(rest)stromen optimaal te valoriseren. Het actieplan Voedselverlies en Biomassareststromen Circulair 2021-2025 streeft een hoogwaardige valorisatie van biomassareststromen na, waarbij men onder meer denkt aan eiwittoepassingen (bv. bioconversie via insecten).

Ook in het recent gelanceerde [beleidsplan Bio-economie](#) wordt de link gelegd naar een duurzaam voedselsysteem en de eiwitstrategie.

2.3 EIWITSTRATEGIE EN DE RELANCE

De coronacrisis weegt op de agrosector, maar die heeft ook haar veerkracht getoond. Met het relanceplan wil de Vlaamse Regering de Vlaamse welvaart en het welzijn van de Vlamingen helpen versterken na corona. De economische relance moet tegelijk maximaal bijdragen aan het koolstofarm maken van onze economie en samenleving. Het plan werd bekendgemaakt tijdens de Septemerverklaring 2020 van minister-president Jan Jambon. Het plan bevat zeven ambities of speerpunten. Onder 'verduurzamen van de economie' wil de Vlaamse Regering de investeringen in innovatie verder optrekken voor onder meer de landbouw en de brede voedsel­economie. Versneld en versterkt inzetten op een toekomstgerichte en gedragen eiwitstrategie is een concrete manier waarop de Vlaamse Regering hieraan wil bijdragen.

4. **Minder stikstof (N) en fosfor (P₂O₅) uitstoten:** Jaarlijks produceren de BFA-leden minstens 3 miljoen ton varkens-en pluimveevoeder in lijn met het laagnutriëntenconvenant (overeenkomst met Vlaamse overheid).
5. **Meer lokale productie van duurzame eiwitrijke diervoeders op Vlaamse bodem** die ook een belangrijke ecologische rol spelen met betrekking tot bodemgebruik (zie ook doelstelling "Meer plantaardige eiwitten")

4.2 DUURZAME DIERLIJKE PRODUCTIE (VLEES, ZUIVEL EN EIEN)

4.2.1 Visie

De eiwitstrategie biedt mogelijkheden voor de Vlaamse veehouderij. Zo kan ook de veehouderij inspelen op de vraag naar meer lokale en diverse eiwitten, zowel voor voeder (grondstof) als voor humane voeding (eindproduct). Door in te zetten op de lokale (lees: Europese) markt, met een gedifferentieerd product of productieproces, kunnen veehouders nog meer inspelen op deze vraag. Deze differentiatie kan zowel op het vlak van product (bv. extra kwaliteit, nieuw product, ...), proces (bv. bio, extensief...) als vermarketing (bv. korte keten, label, ...). Door een betere samenwerking met de andere schakels in de keten, moeten veehouders hier ook een faire prijs of winstmarge voor kunnen krijgen.

Deze ambitie op eiwitvlak past binnen de bredere ambitie om de Vlaamse veehouderijsector en de dierlijke productie (vlees, zuivel en eieren) in het algemeen verder te verduurzamen op ecologisch, economisch en sociaal vlak. Hierbij is de doelstelling enerzijds het verduurzamen van de intensieve veehouderij en de dierlijke productie in het algemeen, en anderzijds het onderzoeken en ondersteunen van verdienmodellen die toewerken naar een eerlijk inkomen voor de landbouwer en de lokale en mondiale ecologische draagkracht respecteren. Bijvoorbeeld door lokale dierlijke eiwitten met een verhaal een plaats te geven binnen het diverse aanbod van eiwitten, kunnen deze ook een volwaardig verdienmodel en valabel alternatief voor schaalvergroting vormen.

4.2.2 Doelstellingen

We zetten in op een **verdere verduurzaming van de dierlijke eiwitproductie** in brede zin, en de uitbreiding van duurzaamheidsmonitors naar andere sectoren en bijkomende thema's.

We formuleren antwoorden op ecologische uitdagingen en zetten daarom onder meer in op een reductie van de ecologische impact van de veehouderij, zoals emissies en uitspoelingen. Hiermee leveren we een bijdrage aan de beleidsdoelstellingen met betrekking tot klimaat, milieu, biodiversiteit en water.

Daarnaast versterken we de positieve effecten van de veehouderij op milieu en maatschappij door het stimuleren van **nieuwe, duurzame verdienmodellen en/of afzetmarkten voor lokale dierlijke eiwitten of eiwitproducten**. Deze verdienmodellen kunnen nieuw zijn op het vlak van product (bv. hybride vlees, lokaal of duurzaam veevoeder, meer begrazing...), productiewijze (bv. biologisch, extensief, ...), leveren van ecosysteemdiensten (bv. energieproductie, landschapsonderhoud, ...) en/of vermarketing (duurzaamheidslabel, korte keten, ...).

////////////////////////////////////

Binnen de eiwitstrategie streven we een duurzame eiwitconsumptie na volgens de 5P's van de SDG's (planet, people, prosperity, partnership & peace). Dit houdt volgende pistes in:

- het vermijden van overconsumptie of verspilling van eiwitten. De eiwitconsumptie bij onze bevolking is over het algemeen te hoog;
- we streven in het voedingspatroon een verschuiving in de verhouding dierlijke en plantaardige producten/eiwitten na richting meer plantaardig. De actuele verhouding is zowel op het vlak van gezondheid als op milieuvlak niet optimaal;
- we promoten diversificatie in eiwitconsumptie in lijn met de diversificatie in het aanbod. Alle eiwitbronnen hebben hierin hun plaats. De voorkeur gaat uit naar weinig of niet bewerkte producten. Maar ook sterker verwerkte of hoogtechnologise producten maken hier deel van uit. Hierbij is het belangrijk om aandacht te besteden aan de invloed van bewerkingswijze en -graad op de nutritionele waarde van eiwitbronnen;
- we geven stevast de voorkeur aan lokale eiwitbronnen om een evenwichtig voedingspatroon in te vullen, dit vanuit het oogpunt van economische duurzaamheid.

We houden rekening met de specifieke eiwit- en voedingsbehoeften van bepaalde doelgroepen zoals kinderen en ouderen.

Het streven naar een duurzame eiwitconsumptie houdt een gedragsverandering in. Voedselconsumptie, of voedingsgedrag, is een complex thema dat door een veelheid aan actoren en factoren wordt beïnvloed. De consument neemt hierbij uiteraard een centrale rol op als actor. Naast consumenten spelen andere actoren uit het voedselsysteem een belangrijke rol in het voedselgedrag. Voedselgedrag veranderen vergt daarom een collectieve inzet. Duidelijke informatie en herkenbaarheid zijn belangrijke voorwaarden om de consument in staat te stellen bewuste keuzes te maken. Er moet ook geïnvesteerd worden in gedragsonderzoek en onderzoek naar gezonde en duurzame voedselomgevingen. De betere voedingskeuzes moeten de meest voor de hand liggende keuze zijn.

Dit alles vraagt om een sterke en vooral een eensgezinde communicatiestrategie die eveneens de voortgang van de andere strategische doelstellingen versterkt.

4.6.2 Doelstellingen

De Vlaamse gezondheidsdoelstelling uit het strategische plan 'De Vlaming leeft gezonder in 2025' beoogt op het vlak van voeding dat de Vlaming zich een gezonder en duurzaam eetpatroon eigen maakt. De eiwitstrategie heeft een plaats in het formuleren van voedingsaanbevelingen en het bredere voedingsverhaal.

We formuleren doelstellingen voor een gezonde, diverse, milieuverantwoorde en lokale eiwitconsumptie. Dit gebeurt in het kader van de lopende onderbouwing van de voedingsdriehoek voor de milieuaspecten. We vertalen de doelstellingen in praktische adviezen en handelingsperspectieven voor de consument, rekening houdend met de specifieke behoeften van bepaalde doelgroepen. Door middel van gezondheidseducatie worden de verschillende settings (burger, gezin, vrije tijd, scholen, werk, zorg en welzijn, lokale besturen) geïnformeerd.

Hilde Crevits

Viceminister-president
van de Vlaamse Regering
en

Vlaams minister van Economie,
Innovatie, Werk, Sociale
economie en Landbouw

(initiatiefnemer)

